

Jacke Sjödin

Med Harrison i Forden

Jag har många arkeologer i min närmaste omgivning. Och det är ju inte så kul alla gånger. Vid åtskilliga tillfällen har vi haft upp-slupna middagar som plötsligt fördärvats av att samtalsämnen glidit in på stenyxor, mesolitikum, stratigrafi och kulturminneslagen. Och då sitter kulturarbetare Sjödin där och gäspar käkarna ur led och försöker pigga upp sig med ytterligare en rödvinskvävt. Något som strängt taget aldrig fungerar.

Jag har aldrig varit särskilt intresserad av ämnet arkeologi. Det har liksom aldrig varit aktuellt i min lätt insnöade värld. Detta ointresse kan eventuellt bero på att det som bekant gjorts extremt få arkeologiska fynd i denna del av västra Ångermanland som ju även jag härstammar ifrån. Och det är klart att man inte gjort några fynd här! Det beror förstås på att vi aldrig kastar bort någonting i de här trakterna! Min pappa har sparat absolut allt från farfar. I ladugården finns allt från burkar med "krokig spik" och "mycket krokig spik" till en slättermaskinsits och en stor burk med säkringar som har gått. (De kan vara bra att ha! Till exempel går de fint att bryna lien med.) Och farfar slängde förstås inte en pinal av sina föräldrars sparade vadmalsbyxor och gäckler. Och så där har det förstås pågått genom seklerna ända bak till Hedenhös

tid. Klart att ingen arkeolog kan hitta några spår då!

Men i veckan vände allt det här. Jag blev i ett slag arkeologiskt tvärintresserad och började surfa runt på nätet för att lära mig namnen på alla olika historiska lager som jag skrapade fram i mina egna entusiastiska utgrävningar.

Jag städade bilen.

Det har faktiskt aldrig hänt förr! Inte med just den här bilen i alla fall. Och den börjar ändå ha några år på nacken. (Samt på lacken.) Det var barnen som började klaga. 11-åringen hävdar att han blir åksjuk av lukten inne i kupén. Och 7-åringen tycker att bilen är pinsam. (5-åringen flikade dessutom in att bilen är värdelös eftersom den så långsamt i bilkö!)

Alltså gav jag mig till att städa den. Och det var ett fascinerande göra. I de första kulturlagren fanns saker som hamnat där i nutid (den här våren) såsom lera, grus, kattsit och utlästa Kalle Anka. I nästa lager fanns saker från förhistorisk tid (år 2007-2008) såsom legogubbar, nappar, fingervantar samt originalprotokollet för bostadsrättsföreningens årsmöte i april 2008. Och i botten stötte jag på olika sediment av sammansmält organiskt material där det var svårt att exakt säga

det korrekta ursprunget. Först trodde jag att jag hittat en död hamsterkoloni, men troligen var det företrädesvis rester av bananer, ballerinakex, korvbröd och dajmstrut. Enligt kol-14-metoden var struten från augusti 2006.

Så där går det när man är en lat-hund som aldrig städar bilen och dessutom skjutsar omkring fyra små gödselspridare som konstant sprutar matrester och pinaler omkring sig.

Jag har noterat att folk i min omgivning städar bil med dammsugare och trasa. Det tycker jag är mesigt. Självt tog jag grep och slägga! Det behövs när man har för vana att städa bilen lika ofta som Halleys komet passerar jorden.

Men nu är det gjort! Bilen är ren och fin, och det kommer att dröja någon generation till nästa städning.

Halleys passerar den 28 juli 2061. Då kanske det är dags!

JACKE SJÖDIN